

Forslaget om at åbne adgang til at begære et syn og skøn afholdt i forbindelse med sagens behandling ved Landsskatteretten er begrundet med ønsket om at give skatteyderen mulighed for at få f.eks. værdiansættelsesspørgsmål belyst af sagkyndige til brug for forberedelsen af landsskatteretssagen. Denne udtalelse om de foreliggende værdiskøn i sagen vil kunne effektivisere sagsbehandlingen i Landsskatteretten. Denne udtalelse vil endvidere kunne give skatteyderen grundlag for at vurdere, om klagen bør opretholdes. Det er regeringens opfattelse, at denne mulighed for skatteyderen til at få elementer i sagen belyst af sagkyndige dels vil kunne forbedre det materielle grundlag for Landsskatterettens afgørelse, dels vil øge skatteyderens forståelse for Landsskatterettens afgørelse. Endelig vil forslaget give større jævnybyrdighed mellem skatteyderen og skattevæsenet end det ofte opleves idag, og hermed øges respekten for de afgørelser, der træffes. Forslaget indeholder således også et procesbesparende element.

Man har foreløbig fundet det forsvarligt at åbne muligheden for syn og skøn i forbindelse med landsskatteretsbehandlingen, idet sagen på dette stadium må formodes at være så veloplyst og velforberedt, at man på dette tidspunkt vil få det bedste udbytte af instituttet. Retssikkerhedsudvalg III, jf. ovenfor, vil dog bl.a. få til opgave at vurdere, hvorvidt der bør åbnes mulighed for foretagelse af syn og skøn på et tidligere stadium af den administrative klagebehandling.

3. Appelbegrænsning

Som tidligere nævnt går denne del af forslaget ud på som altovervejende hovedregel at afskære det offentlige fra at anke landsretsdomme til Højesteret. Dog skal anke til Højesteret kunne finde sted i ganske særlige tilfælde, hvor sagen er principiel, eller særlige grunde i øvrigt taler for at anke sagen til Højesteret.

Afgørelse af hvorvidt anke skal finde sted træffes som hidtil af skatteministeren.

Efter de gældende regler sker den egentlige ligning i de kommunale skatteforvaltninger på ligningskommissionens vegne. Klager over skatteforvaltningens afgørelser indgives til ligningskommissionen, der således formelt både er 1. instans i skattesager og 1. klageinstans.

Klager over ligningskommissionens afgørelser kan indbringes for de regionale statslige skatteråd, hvis afgørelser kan indbringes for Landsskatteretten.

Både den skattepligtige og skatteministeren har efter de gældende regler mulighed for at indbringe Landsskatterettens kendelser for landsretten. Ende-

lig kan en dom afsagt af landsretten af begge parter ankes til Højesteret.

Den beskrevne klagevej fremstår som meget uoverskuelig for flertallet af skatteydere, ligesom der forløber et meget langt tidsrum, inden sagen finder sin endelige afslutning – eventuelt først ved Højesterets dom.

På denne baggrund har en arbejdsgruppe under skatteministeriet undersøgt mulighederne for at begrænse det offentliges adgang til først og fremmest at anke landsrettens domme til Højesteret. I sin redegørelse (betænkning nr. 1105/1987) anfører arbejdsgruppen, at fuldstændig appelbegrænsning afføder en række betænkeligheder, hvorimod en delvis appelbegrænsning, således at kun landsretsafgørelser af principiel interesse ankes, næppe er forbundet med væsentlige betænkeligheder.

Lovforslaget er som nævnt på linje med arbejdsgruppens konklusion.

Den foreslåede ordning ændrer ikke skatteyderens adgang til at indbringe afgørelsen for højere instans.

Forslaget ændrer heller ikke på det offentliges adgang til at kære afgørelser, landsretten træffer i formelle spørgsmål eller om sagsomkostninger m.v. til Højesteret. Det skyldes bl.a., at sådanne kæremål afsluttes meget hurtigt, således at den samlede sagsbehandlingstid kun forlænges ganske uvæsentligt.

Forslaget ændrer heller ikke på det offentliges adgang til at appellere afgørelser, der ikke hører under Landsskatterettens område. Sager om skatteopkrævning henhører ikke under ligningsmyndighederne – herunder Landsskatteretten – men afgøres af de statslige skattemyndigheder, amtsskatteinspektorerne, statsskattedirektoratet og skattedepartementet. Indbringes skattedepartementets afgørelse i en sådan sag for landsretten, vil skatteministeren fortsat kunne anke rettens afgørelse til Højesteret. Det samme gælder domme i sager, hvor statsskattedirektoratet eksempelvis som kreditor fungerer på lige fod med andre formueretlige parter.

4. Administrative og provenumæssige konsekvenser

Indførelsen af adgangen til at begære syn og skøn når sagen er indbragt for Landsskatteretten må antages generelt at medføre en forøgelse af antallet af syns- og skønforretninger i skattesager. Man må derfor forvente et begrænset administrativt merarbejde i den anledning. Det må endvidere påregnes, at det vil være nødvendigt at lade Kammeradvokaten repræsentere det offentlige under syns- og skønsp proceduren.

Det er imidlertid vanskeligt at skønne over de begrænsede provenumæssige virkninger af forslaget, idet man samtidig må forvente en reduktion i antallet